

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2309/2563

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 149, ป.อ. มาตรา 157

ย่อ / หลักกฎหมาย

พนักงานที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญา มี 2 กลุ่ม คือ พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานในแต่ละกลุ่มต่างมีสัญญาจ้างเป็นการเฉพาะราย เมื่อจำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจากพนักงานแต่ละคน กรณีก็เป็นกรณียกความผิดแยกกันเป็นรายบุคคลตามเจตนาของจำเลยซึ่งแยกต่างหากจากกันได้ การที่จำเลยเรียกพนักงานเข้าพบเป็นกลุ่มและเรียกเงินค่าตอบแทนในครั้งเดียวกันเป็นลักษณะการดำเนินการของจำเลยที่ต้องการให้เกิดความสะดวกในเรื่องของการเรียกรับเงินเท่านั้น ทั้งการได้รับเงินจากพนักงานแต่ละคนก็เป็น การได้รับในภายหลัง การกระทำความผิดกล่าวจึงเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระกัน เป็นความผิดหลายกรรม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 149, 157 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวมสามกระทง ให้ลงโทษทุกกระทงเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกจำเลยกระทงละ 5 ปี รวมสามกระทง จำคุก 15 ปี โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยฐานเป็นสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวม 18 กระทง ลงโทษจำคุกกระทงละ 5 ปี แต่ความผิดของจำเลยกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) นอกจากนี้แก้ไขเป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยฎีกาและรับฎีกาของจำเลยเฉพาะปัญหาที่ว่า การที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญาพนักงานจ้างปี 2554 จากพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลบ้านด่านเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ไว้พิจารณา ส่วนฎีกาในปัญหาอื่นไม่อนุญาตให้ฎีกา มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่า การเรียกรับเงินค่าตอบแทนของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันนั้นชอบหรือไม่ โดยจำเลยอ้างในฎีกาทำนองว่า ในการเรียกเงินตามที่โจทก์ฟ้อง โดยเรียกจากผู้เสียหาย 16 คน ในครั้งเดียวและสถานที่เดียวกันพร้อมกัน การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียว เป็นความผิดกรรมเดียว ไม่ใช่หลายกรรม เห็นว่า พนักงานที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญานั้นมี 2 กลุ่ม กล่าวคือ พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานในแต่ละกลุ่มต่างก็มีสัญญาจ้างเป็นการเฉพาะราย เมื่อจำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจากพนักงานแต่ละคน กรณีก็เป็นกรณียกความผิดแยกกันเป็นรายบุคคลตามเจตนาของจำเลยซึ่งแยกต่างหากจากกันได้ การที่จำเลยเรียกพนักงานเข้าพบเป็นกลุ่มและเรียกเงินค่าตอบแทนในครั้งเดียวกันก็เป็นลักษณะการดำเนินการของจำเลยที่

ต้องการให้เกิดความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นในเรื่องของการเรียกรับเงินเท่านั้น ทั้งการได้รับเงินจากพนักงานแต่ละคนก็เป็นการได้รับในภายหลัง พฤติการณ์การกระทำดังกล่าวจึงเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระกัน เป็นความผิดหลายกรรม หาใช่เป็นความผิดกรรมเดียวตามที่จำเลยอ้างในฎีกาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม จึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2309/2563 อัยการสูงสุดโจทก์นาย ณ.จำเลย ป.อ. ม. 91 พนักงานที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญา มี 2 กลุ่ม คือ พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานในแต่ละกลุ่มต่างมีสัญญาจ้างเป็นการเฉพาะราย เมื่อจำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจากพนักงานแต่ละคน กรณีก็เป็นการกระทำความผิดแยกกัน เป็นรายบุคคลตามเจตนาของจำเลยซึ่งแยกต่างหากจากกันได้ การที่จำเลยเรียกพนักงานเข้าพบเป็นกลุ่มและเรียกเงินค่าตอบแทนในครั้งเดียวกันเป็นลักษณะการดำเนินการของจำเลยที่ต้องการให้เกิดความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นในเรื่องของการเรียกรับเงินเท่านั้น ทั้งการได้รับเงินจากพนักงานแต่ละคนก็เป็นการได้รับในภายหลัง การกระทำดังกล่าวจึงเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระกัน เป็นความผิดหลายกรรม โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 149, 157 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวมสามกระทง ให้ลงโทษทุกกระทงเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกจำเลยกระทงละ 5 ปี รวมสามกระทง จำคุก 15 ปี โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยฐานเป็นสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวม 18 กระทง ลงโทษจำคุกกระทงละ 5 ปี แต่ความผิดของจำเลยกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) นอกจากนี้ก็แก้ไขเป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยฎีกาและรับฎีกาของจำเลยเฉพาะปัญหาที่ว่า การที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญาพนักงานจ้างปี 2554 จากพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลบ้านด่านเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ไว้พิจารณา ส่วนฎีกาในปัญหาอื่นไม่อนุญาตให้ฎีกา มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่า การเรียกรับเงินค่าตอบแทนของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันนั้นชอบหรือไม่ โดยจำเลยอ้างในฎีกาทำนองว่า ในการเรียกเงินตามที่โจทก์ฟ้อง โดยเรียกจากผู้เสียหาย 16 คน ในครั้งเดียวและสถานที่เดียวกันพร้อมกัน การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียว เป็นความผิดกรรมเดียว ไม่ใช่หลายกรรม เห็นว่า พนักงานที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญานั้นมี 2 กลุ่ม กล่าวคือ พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานในแต่ละกลุ่มต่างก็มีสัญญาจ้างเป็นการเฉพาะราย เมื่อจำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจากพนักงานแต่ละคน กรณีก็เป็นการกระทำความผิดแยกกันเป็นรายบุคคลตามเจตนาของจำเลยซึ่งแยกต่างหากจากกันได้ การที่จำเลยเรียกพนักงานเข้าพบเป็นกลุ่มและเรียกเงินค่าตอบแทนในครั้งเดียวกันก็เป็นลักษณะการดำเนินการของจำเลยที่ต้องการให้เกิดความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นในเรื่องของการเรียกรับเงินเท่านั้น ทั้งการได้รับเงินจากพนักงานแต่ละคนก็เป็นการได้รับในภายหลัง พฤติการณ์การกระทำดังกล่าวจึงเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระ

กัน เป็นความผิดหลายกรรม หาใช่เป็นความผิดกรรมเดียวตามที่จำเลยอ้างในฎีกาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม จึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน (สุพิศ ปราณีตพลกรัง-ธรรธร ศิลปโอสถ-อนันต์ เสนอคุ้ม)ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง - นายสมภพ บัวยังยืนศาลอุทธรณ์ - นายวรพจน์ วิไลชนม์แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกา อท.6/2563หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 149, 157 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวมสามกระทง ให้ลงโทษทุกกระทงเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกจำเลยกระทงละ 5 ปี รวมสามกระทง จำคุก 15 ปี โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยฐานเป็นสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวม 18 กระทง ลงโทษจำคุกกระทงละ 5 ปี แต่ความผิดของจำเลยกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยฎีกาและรับฎีกาของจำเลยเฉพาะปัญหาที่ว่า การที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญาพนักงานจ้างปี 2554 จากพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลบ้านด่านเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ไว้พิจารณา ส่วนฎีกาในปัญหาอื่นไม่อนุญาตให้ฎีกา มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่า การเรียกรับเงินค่าตอบแทนของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันนั้น ชอบหรือไม่ โดยจำเลยอ้างในฎีกาทำนองว่า ในการเรียกเงินตามที่โจทก์ฟ้อง โดยเรียกจากผู้เสียหาย 16 คน ในครั้งเดียวและสถานที่เดียวกันพร้อมกัน การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียว เป็นความผิดกรรมเดียว ไม่ใช่หลายกรรม เห็นว่า พนักงานที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญานั้นมี 2 กลุ่ม กล่าวคือ พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานในแต่ละกลุ่มต่างก็มีสัญญาจ้างเป็นการเฉพาะราย เมื่อจำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจากพนักงานแต่ละคน กรณีก็เป็นการกระทำความผิดแยกกันเป็นรายบุคคลตามเจตนาของจำเลยซึ่งแยกต่างหากจากกันได้ การที่จำเลยเรียกพนักงานเข้าพบเป็นกลุ่มและเรียกเงินค่าตอบแทนในครั้งเดียวกันก็เป็นลักษณะการดำเนินการของจำเลยที่ต้องการให้เกิดความสะดวกในเรื่องของการเรียกรับเงินเท่านั้น ทั้งการได้รับเงินจากพนักงานแต่ละคนก็เป็นการได้รับในภายหลังพฤติการณ์การกระทำดังกล่าวจึงเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระกัน เป็นความผิดหลายกรรม หาใช่เป็นความผิดกรรมเดียวตามที่จำเลยอ้างในฎีกาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม จึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2309/2563อัยการสูงสุด โจทก์นาย ณ.จำเลย ป.อ. ม. 91 พนักงานที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญามี 2 กลุ่ม คือ พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานในแต่ละกลุ่มต่างมีสัญญาจ้างเป็นการเฉพาะราย เมื่อจำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจากพนักงานแต่ละคน กรณีก็เป็นการกระทำความผิดแยกกันเป็นรายบุคคลตามเจตนาของจำเลยซึ่ง

แยกต่างหากจากกันได้ การที่จำเลยเรียกพนักงานเข้าพบเป็นกลุ่มและเรียกเงินค่าตอบแทนในครั้งเดียวกันเป็นลักษณะการดำเนินการของจำเลยที่ต้องการให้เกิดความสับสนในเรื่องของการเรียก รับเงินเท่านั้น ทั้งการได้รับเงินจากพนักงานแต่ละคนก็เป็นการได้รับในภายหลัง การกระทำความผิดดังกล่าวจึงเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระกัน เป็นความผิดหลายกรรม โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 149, 157 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวมสามกระทง ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง ความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกจำเลยกระทงละ 5 ปี รวมสามกระทง จำคุก 15 ปี โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิพากษาแก้ เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยฐานเป็นสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 รวม 18 กระทง ลงโทษจำคุก กระทงละ 5 ปี แต่ความผิดของจำเลยกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี เมื่อรวม โทษทุกกระทงแล้วคงลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยฎีกาและรับฎีกาของจำเลยเฉพาะปัญหา ที่ว่า การที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญาพนักงานจ้างปี 2554 จากพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลบ้านด่านเป็นความผิด หลายกรรมต่างกันหรือไม่ไว้พิจารณา ส่วนฎีกาในปัญหาอื่นไม่อนุญาตให้ฎีกา มีปัญหาต้องวินิจฉัย ตามฎีกาของจำเลย ว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่า การเรียกรับเงินค่าตอบแทนของจำเลยเป็น ความผิดหลายกรรมต่างกันนั้น ชอบหรือไม่ โดยจำเลยอ้างในฎีกาทำนองว่า ในการเรียกเงินตามที่ โจทก์ฟ้อง โดยเรียกจากผู้เสียหาย 16 คน ในครั้งเดียวและสถานที่เดียวกันพร้อมกัน การกระทำ ของจำเลยเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียว เป็นความผิดกรรมเดียว ไม่ใช่หลายกรรม เห็นว่า พนักงานที่จำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการอนุญาตและอนุมัติการต่อสัญญานั้นมี 2 กลุ่ม กล่าวคือ พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานในแต่ละกลุ่มต่างก็มีสัญญาจ้าง เป็นการเฉพาะราย เมื่อจำเลยเรียกรับเงินค่าตอบแทนในการต่อสัญญาจากพนักงานแต่ละคน กรณี ก็เป็นการกระทำความผิดแยกกันเป็นรายบุคคลตามเจตนาของจำเลยซึ่งแยกต่างหากจากกันได้ การที่จำเลยเรียกพนักงานเข้าพบเป็นกลุ่มและเรียกเงินค่าตอบแทนในครั้งเดียวกันก็เป็นลักษณะ การดำเนินการของจำเลยที่ต้องการให้เกิดความสับสนในเรื่องของการเรียก รับเงินเท่านั้น ทั้งการ ได้รับเงินจากพนักงานแต่ละคนก็เป็นการได้รับในภายหลัง พฤติการณ์การกระทำความผิดดังกล่าวจึง เป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระกัน เป็นความผิดหลายกรรม หากใช้เป็นความผิดกรรมเดียวตามที่จำเลย อ้างในฎีกาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม จึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

สุพิศ ปรานีตพลกรัง · ธรรธร ศิลปโอสธ · อนันต์ แสนคุ้ม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2309/2563>